

Христос и Петро.

(Велькоціле послане)

Христос як Глава; таки та Церкви, як та оживлені сили, котрі з стави виходять, як з діяного життя і чече по целим цею, оживлює і тримає їх ведно, що пошвочує і св. Писмо, що гугори: «І од починоти його шишки заже прияли ласку за ласку» (Інаг 1,16). Прото апостол Павло у посланні Колосам був на тих, котрі що винесли зос своє мудрує, а не тримають глави, «з котрій цілесоставлене з членах і з зв'язках, зможено рошне на рост Божий» (2,18,19).

Зос тей великої праці видно насамперед, як гриши тог, котрі однада єдні зі своєї католицької нирі. Вони не гриши пем проци священика, проци своєї владики, проци сіл Оца Папи, проци єднай організації, але гриши проци самої Єдиности Пресвятої таїнственого Цела Христового. Вон розведено, розрина, розділа таїнство Цело Христове. Вон отже гриши зос зраду, як що Юда, видавши Христу.

Зос тей писької науки далей видиме, що пем єдна церква права, пем єдна вираправа, бо пем єдно єст таїнство Христово Цело, як що і на небес пем єден Бог. Не можу отже бути два або три розличні нирі и церкви Христово, як що і Христос не може щац два або три розличні цела.

Каждому ясне и того, що поза ірану Католицьку Церкву, то в поза Тайнственним Целом Христовим ют спасення тим, котрі маючи волю и свидомост, по своєї злії дзееки стоять поза тогу Церкву. А з другої страни видиме, як що ѹєсце за каждого з нас, що ми члени тога таїнственного Цела Христового, що можемо христовані з днім на днінь шишки його плоди, аж до блаженого життя на небес.

З тієї науки далей ютє видиме, що таїнство цело Христово, то в Христово вірні и його Церкви тає поза дозво-судьбу маю, яка симла и Христа Господа подчас його жемскової життя: понікена, прокашана и крик на Голгофі, «бо Вон себе понікел аж до пімерця». И на Церкви, на його таїнственным целям, виконувались ще и півольниоща ще будуть до конца шкета слова старца Симеона: «Зате, тог постанеми на врекаці и на воскресене веніж у Ізраїль, и на знак, котрому ще будут прокливися». (Лк. 2,34)

Франц Коковський:

Хитри Бойчик.

Судия Бойчик любив себе од часу до часу дат на волю... Но тога, що би вон бул ляях, або кіртограф, або кер ше трафела компанія на партію покера, яко голова обичного ферблі, Бойчик ще не дал всільо відварці, я кед уж щендул гу стілку, то ставал остаттв. Було дакеши, же «партийка» тирияла од дзвінків вечір до дзвінків рано. Бойчик ще не діл прешедзял. То чионицу легко зрозуміти: напівраскінніе бависко настіни анд конец.

Але на свято то рокуши ганкі Бойчика. Починало ютє зос згаду, и зкончевало ютє з обштрельюваньем, пана судкі, котрій ким привіл пані Бойчика под руки.

Судил піс нерабожал, же ютє покрави. Кельо лем жиг, стярал ютє, же би не заграл на картах, гоч му ютє то венція раз на удазні. Видавша то и сасіа Бойчика, як ще чловек мучи, та ютє дакеши старала буць баршай игрозумівейша. Було дакеши, же кед Бойчик уж сам себе прероснул у шорово-сся, а Бойчика добре ютє чустіннала, а особено кед ще менила сезона и требили купки лову сукню або каладзок, теди вона сажа виліхала членіка зо касини. Гверсле му лем уельо, же би ютє не зраджал дому позно.

Бо ютє мажа з нім, байди, робиц?

Зинчайко Бойчик обіцювал, же ютє не заінцідаж, але к сам то не веря. Не веряла то жена заї тельо. Але була вона дакеши и — рівна тому, бо кед ще членік два та три годзини затримані дружай, ей лягчайше було виділкай ленівки на сукню.

Под мурами Цезареї Філіппові.

Христос отже неограничені пан своєї Церкви. Вон неограничені роздакач ласки, неограничені учитель правди, неограничені управитель, неограничені суддя.

Але Церква Христова не состоїше зос духох, але з видимих плодох. У тій же шишки сяяли тайни, од хрестя до сопіна, давею на волкапін видими способи. Але Церкви не члені примаю на видими способи. Прото Церква, як таїнствене цело Христово, муси мац и видимого, настоящеля. Римски катакіз краткі гугори: «Як що Христос Господь, не пем установитель святих тайнок, але Вон їх и дзелі, бо то Вон хресці и грихи спросцые, але и пак поставеш як видимых дзеітельных смищенів» — так исто у упражненью Церкви. Гоч вон сам зос Церкву управя, ирак поставел видимого шишки на чоко Церкви, як свого застушика. Видима Церква муси мац и видиму граву». Ту пем треба терез нінітак, чи Ісус Христос справади и поставил такого свого застушика.

И спрады Христос паком ютє одредзел, яка ма буц його Церкви. Евангеліст Мафтей описує нам, як Ісус припол зос своїми апостолами под утверджані варош Цесарю Філіппову, чийо мурі стирчали високо над річку Йорданом под Ліванонскими горами.

Ту Ісус занітав своїх учеників: «За кого тримаю людэс сина чловечото?» Вони одноке: «Єдни за Івана Хрестителя, іншого Ірод забил, але народ тримає, ще іон воскрес з мертвих»; други за Іллю (за кого знали, що вон живи олівітіні на небо и же ютє ма поясниц на жемі); а други за Єремію або за діяного з пророках.

Ісус им гугор: «А за юго не ютє трипаче?» Пряд Ісусом и апостолами стали високи утверджані варбуш. Гет далеко високо ще дзвигал іайниши верх Ліванонських горах — Герман. Под німа шумом свята річка Йордан. Глас Божественнего Спасителя бул як глас грома. Ісус Христос як да им гугорел: доброе, прости народ ме трима за єдного од пророках, пак ви, котрі сис службами шишки моїх влук, ютє ще швидко ве шишки моїх чудох, за юго же ви тримаєте?

И стало ютє цонка ютє ніздзене, що жом до теди нітда не чула. Рибар з Галиційскими

А юце кед Бойчик преграл, ще вон поставає така лобре к кримам, же соч то ту рани прикладав.

II.

Шейси менші кірал ютє уж судима доля, які ютє з дому не указовал. З хижі до суду, и суду до хижі. Ша и не чудо. Бог дал Бойчиковим дасічко и пакі Бойчикова допівка ик да хорбовані, а півтарає ще розказавши и любежа полювані у посцелі. У хижі запанівала філемайка ціннота и гакня Бойчика двоє ик приходзяли касіна анд ік розум. Але некому ютє и то звернело. Бойчик цагало гу жаленому склянку чк ітда во тди. Збачев ти и жена, и рів, кед не до най перходася пайтані на хафу, сака предложила чловекам, да ютє дакеши «роубер». А дзе ютє вон іог крисце «роубер», кед не у любей касіни пре картах? — Бойчик знал, же жінко предложіне будзе го коніц, бо пакомі треба будзе куповиц шину скінно.

— Га, во ютє? — пошукал Бойчик — Сукюю так чи так треба будзе купиш, кед раз ютє жена надума.

На окі Бойчик зе пранел, же му ютє не ідеє до касіни, бо прик ти ютє однік, але пакеда ютє шишо за заверми, чинішку, як ютє закурело. Очевідно, обещал, же ютє не заінцідаж.

III.

Легко було обещан, та не так легко ютє вирвіц з касіни. Баш коло полюди почала ютє така горупа партія преферанс, як ютє левко коло третьє разо звергнела. Крем того Бойчик ютє зіграл кратши конец. Кед пораховал, ютє ютє, же Бойчик ма занітав 200 дінари. Страшна сумі, а то шишка пре того пришла іномітого лікара, по

го озера, апостол Симон ігнорів прел шиців інвестіціях і ризико гварев: «Ти Христос, Син Бога живого!»

Накратко и ясно. Шишка ютє, що треба о Христу тримац. Вон не пем обещані Мессія, але и Сдінородні, прави Син Боги, друга Особа Святей Трійці. Ісус му одповед: «Блажени, ти Симон, сину Йона, бо ютє цено и кров толо ютє обявлі, але мой Сінеч, котрі на небе».

Ісус як ді му гугор: то ютє обявлі мої Оцец на ріки Йордану при моім хресценіо, бо чепо и крев тає судзелі, як судзелі и Жиды! И дзей Ісус гугорел: А я тебет гуарим: Ти Петро и на той склад збудуеш мою Церкву и дзевіці скольні ютє надвладаю. И тебе дам кірочі нареста небесную и ютє зняжеш на жемі, будзе звязане и на небе, а ютє разажеш на жемі, будзе розвязане и на небе» (Мат. 16,18-19).

У тих словах написана цела история Церкви до конца півста.

Фамелія и дзеци

(Вас бешеди учителя Плаччика отрыкані на склады родительсь 17. Н. у Р. Керестуре)

Дзецко у своіх духобіум и душевінім розвідку, неосетно прыкає паке духобіе и душевіе віданнях своіх найбільших.

Прото отже од радосці, пебо од пакшох у доле, од злоги и недруга мадзи самінко родичама обіши саме віхобаціа дзеца.

Сден мінчи сердечні Фамелійні, жібог родичах — то за дзеци права благодать. Вони то падубнігус, облагороднію ютє способносці.

Папроців, фамелікі у хторей безпрестанку гледа первінно на замкненна атмосфера, бичка збанделепородзмене у основі, то забіда дух дзеца. У борецы даби його, йо-о сподобайбо, ютє уронену дзецу за іспанца жіботом.

Чи ютє патрели віраз ліца ютє дзеца кед у башій фамелії пастане збада? Опстріні го, та ютє године зос ютє бешо ютє дознайці. Воні думею и тримає, же шишка тога ютє би рабиці пада на дно моря а не на баші дзеци. Воні тоге своій нерозуміні поступаю пака, на ютє власні скори, а не знаю ютє нісці ютє же ютє самі причини тому.

Друга ствар, якога ютє дасік прыбыців дзеци родичама то господарске поступене зос ютєві дзеци. У дисциліні віхобаці дзеци не значи буц их господарі, котрі сасіло джеру часто грубі, без обзіду вінкованів над ютєві дзеци. Ту ютє вефі од воні спрэведаю и найбінейші грица

шт ютє ціска гу картон, а ютє ютє ютє жаленого лонута. Бави з Бойчиком бетія праца твоего, а вініорю седемі своїх макі, почиаваю з руком. Розуми ютє, обідвоже рашкі ютє току з «конітру».

Нагібвані ютє Бойчика з касіни, та сникно бежа дому. Зашедзел ютє, а іде к преграл — будзе бідал. Отворол капуціну, зіяя на тонку ципелі, та лягучко одхідама джеру до спальні. Лен ютє прыпар, а ту голініца як каруцена вібіца трену! Прытвал Бойчик у себе дух, стануці коло дзвярох, прислухус, чи ютє жена не збудзела. Та не, слана Богу! Пачая ютє Бойчик прыкрапляц на пакшох гу посцелі, а ту ютєс под ногамі — рів! Зені ютє прытася, ченга - прислухус, але жада ноги. Уж-уж ютє ціркіш па пакеда! Уж-уж тым к здакі ютє спущус на из, а пакеда — рів! Як онаресі зарвал ютє заш прыслутку, а жена шла, лек як да ютє рукала...

Бидни Бойчик паке да ютє уложі до посцелі. Кед ютє пакеда ухаваці, пакеда будне пакінгі і жена ютє напевно збудзела. А кед ютє забудзі, ти ютє пра воні не обідзе. Справаці, алуго ютє звоніліас у касіни. Гоч шедай ти алях.

У такім пиженку нашол Бойчик ратунок. При пакеда стаял дзецински хочак Зоблак ютє положіл зімати на карцель і так заблючені пакінгі бу коніку и почал го злека колісац.

— Збудзі ютє жена — думал, збача, же колішнім дзеци, пожалуа мес, же пра дзеци ютє пакедам, к я то з карцелю положім до поспелі.

И так хомічко Бойчик дасік, а жена шла. Колішні цихо-лоцінчукі дас пакін-дзеци минута. Уж му и допіло. Уж му и ноги здревіли на стояні. А жна ані да ютє руки.

З таїнів поступань ю, дзвіно з часом постаче лунаєвісія рабом родинок, котри буде гознейніс, потриш біс зем да бас спробадзе, а то найглубіше його «як буде у осібі забиті». Алеці таких родинок, звичайно, гознейші у життю зи преходла. Педобире, жержая и страх, покубенісія главни особини таких алеців. Ствараючи же да бешо мені доби чо Ви сціце, си ти да бешо мені доби чо Ви сціце, то правда чекає створ, але що жуди жуди, котрому поверена дружинка вихованка.

Наука и Живот

Як ще вихасновую природни сили?

Чоловік по своїй природі — цього го Бог створи — не може створиї ані материну, які синергію. Швидки тоді «чуда», що их чоловік зробив зі своїм розумом, ти лам вихасновані силах-енергіях, котри уж постом у створенні шанса. Маже пахки машини и аварія, що их чоловік видумав, але то шкода лам комбінація, приспівовати того, що уж постом — матеріи и енергії, покищ чловечого ризуму.

В надії у природі находитися силы енергії, котри чоловік у животній борбі хаснує, да му живіт буде по легчайшии и прискініші.

Це ж за принципом водонад Нікстери (у США, Америки). Чехка маси води надала виками з висоти од 50 метрів вихасновання. Нікстера ініє спортивні та інди, опера нація, хаснує на розвиненісія верших гідравлікою 100 км. вакуумом того водопаду. Вон обрада динамо-машину, а тута авробік електрику, котра швидкі, тоді срамніш і другі фабричні и машини.

Іду силу ма зоря, котри нада лам зе 1 я, високосци, хи швидкі зініє, а аку же яв гені, що пади зе 50 я, високосци? Кел ги на нас синіну лам ідея кобет води, зджижка би пас, як би нам які шайду не будо, а ца цала рика!

Електрична сферти може ще достав лам я другою сферги. Інік сферги до електричності пре-твірює динамо-машину, котру обрада води, або відінда заря, у котрій ще находити цеплотини енергії, котри угрошена на грани води. Цеплотини енергії цостала ще од запалювного дрела або углів. Оскільку у углю таки цеплотина енергія? Вони ю дославані виками од слуха, а однака слухнути така цеплотина енергія, то зія кобки зорик чоловік.

Чоловік не може які створиц, але вон може зі своїм розумом засновати щадки енергії, котри присвячані у природі.

Почал інтересне з кочником хівак. Кочак дурке, може буд жена, а може буд ти и дзеніо бре-буди? Але дзе там! Што, як да их пахто скам'яніло приложил. Виділо ужасне штіріті, а Бой-чизу уж к ружа зінірові, коти ще триму. Применяла руку, коліще мажніші які не помагає. Уж почал и покашливав, але жена и дзеніко гани, як Бог іржава.

Кел уж годинна ухизовання сри на штіріту. Бойчиз уж циком замара, Лідко ище з руками хилья. Не хот уж вітримац; дурнула з кочником до досціл, аж очка на обличів вібріюю.

— А тебе що? — пребудовала ще хівак.

— Як ти що? — віхівши ще Бойчиз — Ти ініш, як любо, а я ту уж три години дужно хойшам...

— Яке дзеніко? — зачудована та жена — Ши дзеніко при міс у цисел од вечіру ице, а ли напевно лінни, та піс занедо праздного кочника при-дієм!

И почав але!

Усіх Бєлінк, положет ще до посып і щуп-ши под цірінку, та засипи не мож. Мунів виступає «литанію» и за карти, и за лінніку. Відрабативши, же картвід ще картви, які не пісши аж погар іди. Жена не перестів! Цо чи буде тра-бі чоловік присни котих колісців?

НАШЕНІ до заградки я вольське хед Вам треба обрати не до тарговини

КЕВЕЖДИ ЯКИМ

РУСКІ НОВИНИ

Пред сто рокама чоловікови відпратили що швидко вінни, як інши. Чим же би и вінні відпратили? Прямо 100 як, ти була вельма чеснісі, котре вимістило вельмо часу, а і вельмо членечей силі. Паніка така драга далком звичайна спірана.

Скорій зрага до Америки торвана по єден рок, а тераз зе авіакомпіні дасхельо годізи, або дасхельо дні зе парник кораблем.

Зе видуши парижі машини присвіла ще па-ли індустрия и друстічни живот.

Швидко то чоловікови досвіненісій Його розум, котри запрагнула природни силы чо його касен.

Господарство

Оревоване вініци.

Буда од найгламайших роботок кото амейці то засноване. З поху орезовані определені родини вініци за детичин рок. Вишіцу можеме орезавши в вініци и на яр. Младу вініцу перши, други з третія рок треба пресац в вініци. Тако исто и вініцу, котра слаба, щоб когта була баго потугнена на ярду, ябо когта бара хіра. Ісіда вініца, котра ще ореває в вініци, приносіше місаві гру-зин, але але буде буйкнітога, то єт зельо баржей вініса і младікі. Зато младу вініцу до трох рік та треба орезац в вініци, бо од наї не треба нам жади, да пріменіє гру-зин, але да сї змодіїв сам соки. Кел го буде по трох роках пущен на рів, коти на буц місави и дірви. То исто буде и зе вініцу, котра пострадала од ярду, або од хороти. Кел їх орежеме в вініци, місаві віроли, але вінісу вінісію младікі, од котрих якже очі-ківці добру родиноц на другу рок. Чоловік, що да не пісши буд лакоми при орезованію вініци и не пісши допущиц да пресац, бо така вініца буде други роках жаній родаки. Кел вініца преродзи, грозію буде щоднє и юнію, зе когто вініса буде слабе.

Сот сорті гроцна, котри гладаві шані, а да-еди високе орезованік. Швидка вініси сорті треба резац щіко на 2—3 очка. Тоти сорті слідуючі: слизняківка, ружнина, рицінісі, прокупац, гіндаріка, жицівка, бургундіа, масловец, яті. Їх швидкі очікі родни, пресац анат бара ярдинц. Високе резане жадаю вініки столин (за ідоло) сорті, а то: гам-бург, гуска, клемені, (шевса) швидкі дріжкою із їх іх ідолю «коші цицки», смідеревка, (котра зініа здрізц и на полувисоким резані), коринют и слуганія (сорті без язгік). Тоти треба орезац од трох очкох на вініци до 5—6 очкох, бо вонк не маю рода до трох очкох, та род починає аж на шість очкох, пісши очку иті.

Кел вініца в вініци буде засорюта, то тераз вініца треба ю офорнуц. Я офорнуцем не треба ченік, кел нам очікі юк кога жеку руки, бо таїк очікі ще легко отлакую, кел ще вініца одгорта.

У все ще вініца орезаю до 10 марта за до 10 априла. Весько пакини од хіни. Не треба по-нагіян зе орезованік, бо ченік часто страдаю и крізь.

За орезованік треба юці зорби и юстри вінічики. Ношнічкі треба да со жаній ізплюю яру, зато їх треба офорніть з вінічикиного бону. Треба юці зе юці в пілоку, а зе юці резац зе то, що ю можу орезаці вінічики. Весько рази зе пілоку не треба пресац бо вони замокают и скло на покоту.

Роз (за зози) ма буд зукос заспіти на тот бок, лих не ют очка. Лоза я ярі орасіна шілаки, то ю, вірую зе сїбі пресаці место покарму.

Ждребиоц и ждребенс.

Донатрунок кобули юри ждребено.

Кел жада ще прещведчина, жада кобуле осталася ждреби, таїд зорба не ю вініа меріківц, а най-Боргії зрея ждребено, Вініківіх хібульх ін-тереси в ісці, кел у хібас квр. В ісці ю не треба узнеріміюю зе швістю и погукованію. Кел ма настутиц ждребено, кобула постіва всімирна, звіга, става, ялка, блєши моці и ю ще єси.

Пред ждребоц треба под кобулу засціці скітій скінн. При ждребено перш ще указе кінкулака замісту зе плодку воду и міхіром, котри ма сїм пукніц. Кел юк кобула силу. Вода вініци и хінни ще указу когітка пресаціх ногах. Затим кобула жада одіочівка и юці напінанію ще приса зе други часки.

За хратки час по ждребено кобула скочи и пупок юк претаргіс. Гале давніє глагу и почина дихац. Потім пробув ходиц. Остатки од ждребено треба виристи. Дахада тає приса на щіт. же и не пукнішиши три ової хібульхи. Тоді гвариме, же приса «челпу». Преса кимоці воно ба ще задавело, кед би не чона скора и розренала. Прето треба на кобулу добре жерковат и дізень и вон.

Кел юк пупок юк не чарікне, як ю треба такій одрезац юк чистий кожком на вініцу дізнь от брухі. Кірвавине, котре тедік пастац, сїме од себе прей-дзе. Прето він із нужно пупок заявлявац. Нормаль-ждребено тиша 5—10 минуты. При нормаленік ждребено не треба сонагац кобули. На добре чіжку кобулу шедлац и привідю по церовіям. Треба керівіц на ю, да слупайно не спасе, більше можу пастац імінікаціту ві утроби и у звітку. (ділай буда)

Музична драма „Хмары“ у Београду.

Београдске „Время“ з дні 15 марта привівло звукому рекламу за забаву „Хмары“ од Суходольського. Прето, же нашим читательським познати та фалат, особено у Керестуре и Коцуре, где го вони мали нагоду читати пред двома роками у високій режії п. Шерегія зе школіяране, в тих и у Шиду, дзе вонк арабела гаїбоке вражене на іміні Шид. Прето, думаке, буде цикаве, що о тає фалату думаю пудак. „Время“ пише: „Хмару“ написал А. Суходольський. Тот його твор засяял у бісерним імяні уніральських драматичних творчесіх местах. „Хмары“ у свої час буд наїблазіблішша фалат и нещо дізяктичні роки ю складал в програму різних театрох. „Хмары“ праца музична ревізия, ухвізив живот на українські нація, з язімін близни хіжаками, вігиньовими садами, пихтичими скінкосями, веселими лутаками, безкрайними просторахи, падо-сю, гостююбівосцю, шлюбоду...».

Українська писня, котре нет равнів за писеця, у тає фалате роби на членіка вінірітніє вражене. Бе писня то душа народу. Вініа кирилікіс соколо-віх, кирилікіс радосці, бояло, тута за шлебоду! У дівох церпеніх и всіх и прес писню яръд вимівіа свою душу. „Хмары“ ма прето велике значене, бо у юї позберано шико, що найкрасче народ у іміні створе».

„Время“ ішле раз писало «Хмары» 20. марта тога: «Група російських и українських артистів проказала музичну фалат зе житва на українські нації „Хмари“ од Суходольського».

У скій час, скоро до першої руській революції 1905 року у Русії українські театри були забранети, сїж и українські нації. Але кел Українок у ділгей, керів и кирилікій борбі визаковали своєю працею, вонк швидко створили и театри, котри запрепасціл Руслан. Уже ари першим виступіло тає театру у паркім Петрограду російські новини на чолі з урадовими познанім «Новіс Время» з познанім однозначнім писані о українських артистів, режії и фанатох, котри українські галер давал. А тата українська речня постала основа режії московського художественного театру, котри на саким шесці преславна ѹк найгепіні.

Музични фалат „Хмары“ ціли присвята з писню. То ярдні українські писні, полні сентиментальній мілодії, тута и любові. На представі особено удалио вініли українські писні „Козачок“ и „Голас“. „Хмары“ — та юні красна народна манифестація України.

У історії українського театру були міса педь-вік, артистів, як Зенківська, Саксаганський, Кропивницький и др. Іх та кел, які кінди артистіи и режисер п. Мангар постарані ще, же бі дали кінди образ того людства українського села, у котрик ю власці, але сезон остава одлучни фактор, функцімент України». — Все задоволаєстном прино-шили таїи шорики найбільших сербських новинок и нашій історійской присади, о нашим народним благу. Насили вонк ѹк по боби, ни по стричевим, по літерарію по місце було.

Калапи десницькі, легівські и хінні пляшово. кслеріані и глауз у вітчівських фарбох и формах по вітчінішні вені доставлене у ПАПУГА ДЛОРУ, квлапара.

